

ringer og myndigheder at støtte deres bestræbelser på at opnå økonomisk vækst for derigennem at medvirke til sikring af deres sociale fremgang og politiske uafhængighed i overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt, formål og bærende principper og tillige gennem et kulturelt samarbejde at fremme den gensidige forståelse og solidaritet.“

Efter § 2 fremlægger ministeren for internationalt udviklingssamarbejde én gang om året for folketinget *plan* til udgiftsrammer for bistandsarbejdet for den *femårsperiode*, som begynder den følgende april. En sådan plan vil indeholde en fordeling på bistandsarter af de forudsete rammebevillinger og vil omfatte alle bistandsaktiviteter.

Efter § 3 påhviler det ministeren for internationalt udviklingssamarbejde at *samordne* dels Danmarks deltagelse i internationale forhandlinger, der vedrører bistand til udviklingslandene, dels den statslige bistandsindsats.

Bestemmelserne om *faglig bistand*, som er indeholdt i § 4, indebærer ingen reel ændring i forhold til de hidtidige bestemmelser. Dog er hjemmelen for udsendelse af frivillige indgået i loven. Samtidig ophæves den hidtidige lov herom (lov nr. 219 af 27. maj 1970).

Også den *finansielle bistand* følger stort set de hidtidige retningslinjer. Bistanden ydes således efter § 5 i følgende form:

Bilaterale *statslån*, hvorved bemærkes, at det er hensigten, under hensyn til andre giverlandes praksis, fortsat at opretholde en vis leveringsbinding til køb i Danmark. Der bør imidlertid stræbes mod en international aktion for afbinding, og lovens bestemmelse er med henblik herpå udformet således, at binding af den bilaterale bistand ikke længere er påbudt.

Støtte til finansinstitutter, der har til formål at fremme den økonomiske udvikling i udviklingslandene.

Tilskud til *forundersøgelser vedrørende investeringer*.

Vareleverancer til udviklingslande, der anmoder herom. Bestemmelsen kan kun i ekstraordinære tilfælde med et akut behov omfatte ydelse af fødevarebistand.